

عنوان مقاله:

آئین نامه لید مرجع امتیازدهی زیست محیطی ساختمان های سبز

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

عبدالله صابردوات گران - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده هنر و معماری، کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

ساختمان سازی در طول سال های اخیر با پیشرفت فوق العاده ای در طراحی و تکنولوژی نوبین مواجه شده که این امر کاهش آلودگی های زیست محیطی و تبعاً ایجاد محیط سالم تر در داخل و خارج ساختمان ها را در پی دارد؛ آلودگی هایی که چه بر اثر تخریب و تجدید ساخت ساختمان ها و چه کیفیت هوا و خاک و مصرف انرژی های غیرپاک را در پی داشته است. ساختمان های سبز (Green Building) که تحت عنوان ساختمان های سازگار با محیط زیست نیز معروف هستند از جمله سازه هایی هستند که امکان بهره برداری بهینه از منابع ارزشمند طبیعی همانند انرژی آب، باد، خورشید و ... در کنار مصالح مؤثر و قابل بازیافت ساختمانی را مهیا می کنند. این امر با گسترش احداث ابنیه با تکنولوژی سبز در بخش های دولتی و خصوصی و استقبال صنعتگران و متخصصان ساختمانی، نیاز به برنامه ای مدون در این امر اجتناب ناپذیر شد. بدین منظور در شورای ساختمان سبز ایالات متحده (USGBC: U.S. Green Building Council) برنامه ای تدوین شد تا اصول بهره برداری از ساختمان های سبز که در واقع پاسخی به اهمیت صنعت ساختمان سازی با رویکرد حل مشکلات محیط زیست، شامل تغییر جهانی شرایط آب و هوایی، مصرف غیر اقتصادی و نادرست منابع طبیعی و تهدیدات ایجاد شده برای سلامتی انسان را در کل گیتی قابل استفاده گرداند (این آئین نامه در 41 کشور از جمله آمریکا، کانادا، هندوستان، امارات و ... در حال اجراست). حرکت ابداعی اعطای گواهینامه ی لید به ساختمان ها، در واقع حرکتی در راستای برقراری توسعه پایدار در صنعت ساختمان سازی و کمی سازی مفهوم ساختمان سبز می باشد. این برنامه مدون آئین نامه لید (LEED: Leadership in Energy and Environmental Design) نامیده می شود که ما در این مقاله به بررسی و تحلیل این برنامه مدون می پردازیم.

کلمات کلیدی:

ساختمان سبز، بهینه سازی در انرژی و طراحی محیطی، شورای ساختمان سازی سبز، ایالات متحده، انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294791>

